

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPUT XIII.

ARGUMENTA.

1. Quid sit homo vetus, & qui eius fructus.
2. Quid homo nouus, & qui eius fructus.
3. Quomodo quotidie debemus mori secundum veterem hominem, & nasci in nouum.

Arnalis, vetus, naturalis, exterior homo, homo peccati, corpus peccati dicitur, qui nō habet Spiritum sanctum, qui in illos suos fructus efficiat, Galat. 5. Fructus Spiritus sunt Fides, charitas, mansuetudo, &cæt. Sed prout est in vitiata sua natura conceptus & genitus in peccatis, vt Psal. 50. absq; omni Fide, Gratia, spe & timore Dei, solū filius Adæ existens, & hunc vocat Apostolus etiam animalem hominem 1. Corinth. 2. eò quod non sapit, scilicet, naturaliter quæ Dei sunt. Ideo homo carnalis & vetus dicitur. Spiritus autem sanctus dat nouam mentem & aliam à naturali. Fructus igitur istius hominis, nihil sunt nisi peccata interna & externa. Interna, vt concupiscentia prava, superbia, intuicia, mala voluntas & cæt. Externa sunt flagitia, contumelia, cædes, furtum, adulterium, perjurium, sicut Apostolus opera carnis notat Gal. 5. Et de illis inquit Rom. 8. Qui in carne sunt, Deo placere non possunt, quia nihil nisi carnalia sapiunt.

Homo nouus, noua creatura, homo spiritualis, homo internus, filius DEI dicitur, qui in baptismo perfusus est Spiritus sancto, atque ab illo sanctificatus, de quo Paulus 1. Corinth. 6. Eratis aliquando fornicarij, molles, auari, &c nunc autem abluti estis, & sanctificati estis in nomine Domini nostri IESU Christi. Sic Apostolus vocat fideles, sanctificatos, & vocatos, sanctos. 1. Corinth. 1. Hæc autem sanctificatio

D 4 fit

fit per fidem in Christum, vbi persona primùm iustificatur, deinde actus & opera. Fructus ergò noui hominis dona Spiritus sancti Galat. 5. fructus spiritus, id est, interna Fides, Dilectio, Timor Dei, gaudium, Pax, & id genus virtutes: Etiam externa opera bona, oratio, ieiunium, eleemosyna, &cæt. Ideò 1. Ioan. 4. Qui diligit fratrem suum, ex Deo natus est. Et 1. Ioan. 3. Qui natus est ex Deo, non peccat. Quoties igitur videmus flagitia & peccata huiusmodi, signum est quod nondum ille sit nouus homo, sed adhuc adhæret veteri Adamo. Talis igitur homo nouus & sanctificatus, potest Dei adiutorio seruare præcepta: & exigit etiam Deus illa à iustificatis, ac confert spiritū suum ut illa seruemus. Omnis igitur ex Deo natus, perfusus Spiritu sancto, vincit mundū, 1. Ioan. 3. Rogat præterea Apostolus pro Ephesijs suis, ut Deus illis donet corroborari per spiritum eius, id est, gratiam & misericordiam in interiore homine. Sola enim Dei gratia & misericordia per fidem facit sanctum & iustum coram Deo hominem interiore, nullum corporale externum in toto mundo potest spiritum sanctifica-re & iustum facere præter fidem verbi Dei, per quam Deus iustificat, Roman. 3. Et sic dicitur, quod nec locus, nec cibus aut potius attingit spiritū, eum sanctificando præter fidem & gratiam: quare anima solum vivit verbo Dei, illo satiatur & tenetur. ideo clamat propheta Psal. 118. Viuifica me secundum verbum tuum. Sic spiritus liber est, vbi cūq; etiam sit corpus vel captiuum, aut in loco vel sancto aut prophano, comedat vel bibat: hec ad externum pertinent hominem. At corde creditur ad iustitiam, Rom. 10. Et in hunc finem dicebat Apostolus 1. Corinth. 12. Ego liber sum in omnibus, quoad spiritum; attamen quia corpus quoq; habet, & ut illud regat bene ad institutum Christi, quarè oportet hic conuersari cum hominibus, & corpus hoc domari operibus, ieiunio & vigilia, labo-ribus

ribus &c. Et idè subiunxit Apostolus, seruum me omnibus feci. Corpus igitur indiget operibus, locis vestimentis, quæ etiam sic esse debent in Christiano homine exteriori, ut existant sinè peccato, Cor. 9. Castigo corpus meum &c.

Præcipitur nobis, ut mortificemus veterem hominem, & nouum induamus, Ephes. 4. Exuite veterem hominem, & nouum induite, qui secundùm Deum creatus est, id est, ad similitudinem Dei in iustitia & sanctitate & veritate, ut sicut Deus iustus, sanctus & verax est, ita & sitnous homo: hoc autem omne donet sanctificans Spiritus sanctus. Ad colloff. 3. Expoliates veterem hominem cum suis actibus, id est, carnis operibus, Galat. 5. & induite nouum hominem, qui renouatur in agnitione Dei secundùm imaginē Dei. nam illa agnitione speculū est in quo cernitur Deus. Gen. 1. Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram, id est, sapientem, iustum, veracem: tales & fecit Deus Adam, sed non retinuit Adam, sed perdidit per peccatum: At denuò est nobis redditus per Christum, qui vera & naturalis imago Dei fuit, Hebraor. 1. propter quem Deus alios homines vocat imaginem suam, & propter ipsum Christum nos consequimur iustitiam, sanctitatem, &c. id est, tales reputamur. Induere ergò nouum hominem, est pristinam cōversationem deponere, & iam in nouitate spiritus ambulare. Ephes. 4 exemplificat, dicens: Qui futabatur, iam non furetur amplius: qui irascebatur, qui luxuriebatur, &c. & Roman. 6. Sicut exhibuisti membra vestra &c. Quantò igitur vetus homo corrumpitur, tantò nouus generatur, 2. Cori. 4. Licet is qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is qui intus est, renouatur de die in diem: quantò decrescunt virtus, tantò accresunt virtutes. Vult ergò Deus, ut facta carnis per Spiritum mortificemus. Romā. 8. Si secundùm carnem vixeritis, &c.

D 5 Caput